

у Казанському університеті (проф. 1882). Заклав основи сучасної математичної теорії капілярності (1879), т. з. гвинтових потоків і потоків із поперечною циркуляцією (1882), яка набула важливого практичного значення в гідротехніці. Досліджував також рухи рідин у пружних трубках та на сферичній поверхні.

Пр.: Собр. соч. — М., 1952.

Михайло Степанович Г. (1852—1883) — педагог. Закінчив Московський і Варшавський університети. Працював учителем російської мови та історії в гімназіях Царства Польського. Відомий талановитим етюдом «Последние произведения гр. Л. Н. Толстого» («Рус. Мысль», 1883).

Степан Степанович Г. (1823, м. Одеса — 15.09.1877, Седлецька губ., Царство Польське) — публіцист.

Батько Іполита і Михайла Г. Служив залізничним жандармським офіцером, начальником відділу в Міністерстві внутрішніх справ. З 1863 у Польщі: голова комісії у селянських справах, з 1867 Седлецький губернатор. У 1860-х співробітничав у «Современнике», «С.-Петербургских Ведомостях», «Русском Вестнике», «Отечественных Записках».

Лит.: Васильев О. Ф. Памяти выдающегося русского гидромеханика проф. И. С. Громеки (К 100-летию со дня рождения) // Природа. — 1951. — № 9; бібліогр; Павловський, 1912.

ГРОМОВА

Антоніна Макарівна (04.01.1947) — д-р мед. н. (1992), засл. діяч н. і т. України (2000).

Закінчила Запорізький медичний інститут (1970), клінічну ординатуру у Всесоюзному науковому центрі охорони матері і дитини МОЗ СРСР (1976). У 1977—1978 працювала асист. каф. акушерства та гінекології Полтавського медичного стоматологічного інституту, потім гол. акушером-гінекологом м. Запоріжжя. У 1980—1989 асист. каф. акушерства і гінекології Запорізького медичного інституту. З 1989 в Українській медичній стоматологічній академії: доц., проф., зав. (1990) каф. акушерства та гінекології № 1. Голова Полтавського осередку Асоціації акушерів-гінекологів України.

Наукові пошуки стосуються проблем невиношування вагітності й внутрішньоутробного інфікування плода, питань ге-

мостазу, темпласію; ініціював від-родження Пісківської Свято-Успенської церкви.

Нагородж. орденом Червоної Зірки, медалями
В. О. Кобяк, А. С. М'якота
Див. ПІСКІВСЬКА ЗОШ I—II СТ.

Під керівництвом Г. впроваджені в клінічну практику нові методи профілактики, діагностування та лікування акушерсько-гінекологічної патології, на які отримані патенти України на винаходи; розроблені нові методи: профілактика тромбогеморагічних ускладнень при розродженні жінок із варикозною хворобою вен нижніх кінцівок, лікування ФПН шляхом використання лазерного опромінювання крові; профілактика коагулопатичних ускладнень під час гінекологічних операцій.

Автор 300 наукових праць, 13 винаходів.

Нагородж. орденом кн. Ольги 3 ст. (2007).

Пр.: Акушерство і гінекологія: [підруч. для студ. стомат. фак. вищ. мед. закладів освіти III—IV рівнів акредитації]. — Полтава, 2002 (ред., співавт.); Акушерство та гінекологія для сімейних лікарів: підруч. для лікарів та інтернів з фаху «Загальна практика і сімейна медицина» закладів (фак.) післядипломної освіти. — Полтава, 2003 (співавт.); Аналіз показників НВЧ-термометрії після гінекологічних операцій // Вісник проблем біології і медицини. — 2004. — № 3. — С. 17-20 (співавт.); Клінічне медсестринство в акушерстві і гінекології: [підруч. для студ. вищ. мед. навч. закладів I—II рівнів акредитації]. — К., 2004 (ред., співавт.); Роль ультразвукових параметрів при лейоміомах матки // Вісник проблем біології і медицини — 2014. — Т. 2. — № 3. — С. 260-262 (співавт.).

С. П. Безноса

ГРУБА

Михайло Степанович (18.01.1923, с. Піски Лубенського р-ну Полтавської обл. — 30.05.1983) — педагог.

Учасник Другої світової війни. Закінчив Пісківську семирічну, Лубенську середню школу № 1. Навчався в Київському педагогічному інституті (1940—1941), закінчив Одеський педагогічний університет (заочно, 1948).

Працював учителем Березотіцької СШ (1947), з 1948 вчителем, пізніше директором Пісківської неповної середньої школи. За час керівництва навчальним закладом збудував нову школу, майстерню, кроле-

ферму, теплицю; ініціював від-родження Пісківської Свято-Успенської церкви.

Нагородж. орденом Червоної Зірки, медалями

В. О. Кобяк, А. С. М'якота

Див. ПІСКІВСЬКА ЗОШ I—II СТ.

ГРУДНИЦЬКИЙ

Григорій Севастьянович (1858—?) — військовий педагог.

Закінчив Петровську Полтавську військову гімназію (1876), Миколаївське кавалерійське училище (1878). У 1890 ротмістр, офіцер-вихователь Петровського Полтавського кадетського корпусу. Підполковник (1893). Нагородж. орденами св. Станіслава 3 ст. (1885), св. Анни 3 ст. (1896).

Лит.: Павловський, 1890.

ГРУШЕВСЬКИЙ

Михайло Сергійович (псевд.: М. Заволока, Михайло Заволока, М. Сергієнко, Хлопець; 17(29). 09. 1866, м. Холм, нині м. Хелм, Польща — 24. 11. 1934, м. Кисловодськ Ставропольського краю, РФ, похов. на Байковому цвинтарі у Києві) — історик, організатор української науки, літературознавець, соціолог, публіцист, письменник, громадсько-політичний і державний діяч, дійс. чл. Істор. т-ва Несторалітописця (1890), НТШ (1893), чл. укр.-рус. пед. т-ва у Львові (1894), чл.-кор. Краків. АН (1895), чл. археогр. комісії Моск. археол. т-ва (1900), Одес. т-ва історії та старожитностей (1901), акад. Чес. АН (1914), ВУАН (1923) та АН СРСР (1929).

Нар. у сім'ї педагога-славіста зі старого духовного роду з Чигиринщини. За місцем роботи батька проживав на Ставропіллі й Кавказі. З 1880 навчався в Тифліській класичній гімназії, 1886—1890 на історико-філологічному факультеті Київського університету Св. Володимира. Брав активну участь у діяльності київської Громади. Наукову працю розпочав під керівництвом В. Антоновича рефератом «Южнорусские господарские замки в половине XVI века» (1890). За монографію «История Киевской земли от смерти Ярослава до конца XIV века» у тому ж році отримав золоту медаль і був залишений при університеті для подальшої наукової й педагогічної роботи як професорський стипендіат. У трав. 1894 захистив магістерську дисертацію «Барское старство. Исторические очерки».

А. М. Громова.

М. С. Груба.

М. С. Грушевський.